

2b. 15

37.

49

RECTOR

ACADEMIÆ FRANCOFUR-
TANÆ

FRANCISCUS

OMICHIUS,

Artis Medicæ Doctor & Pro-

fessor P., & Facultatis Senior

Ad sollemnem panegyrum

In quâ

Excellentissimus, Consultissimus & CL. Vir

DN.

MATTHÆVS COLDE-

BACIUS, U. J. D. & Codicis P. P. & p. t.

VICE-DECANUS

Viro Doctissimo & Prestantissimo

DN. WILHELMO WULCKOVIO

Ulysséâ - Luneburg.

A. d. XV. Kal. Sept.

Summos in utroque jure honores, & Doctrinæ

insignia conferet

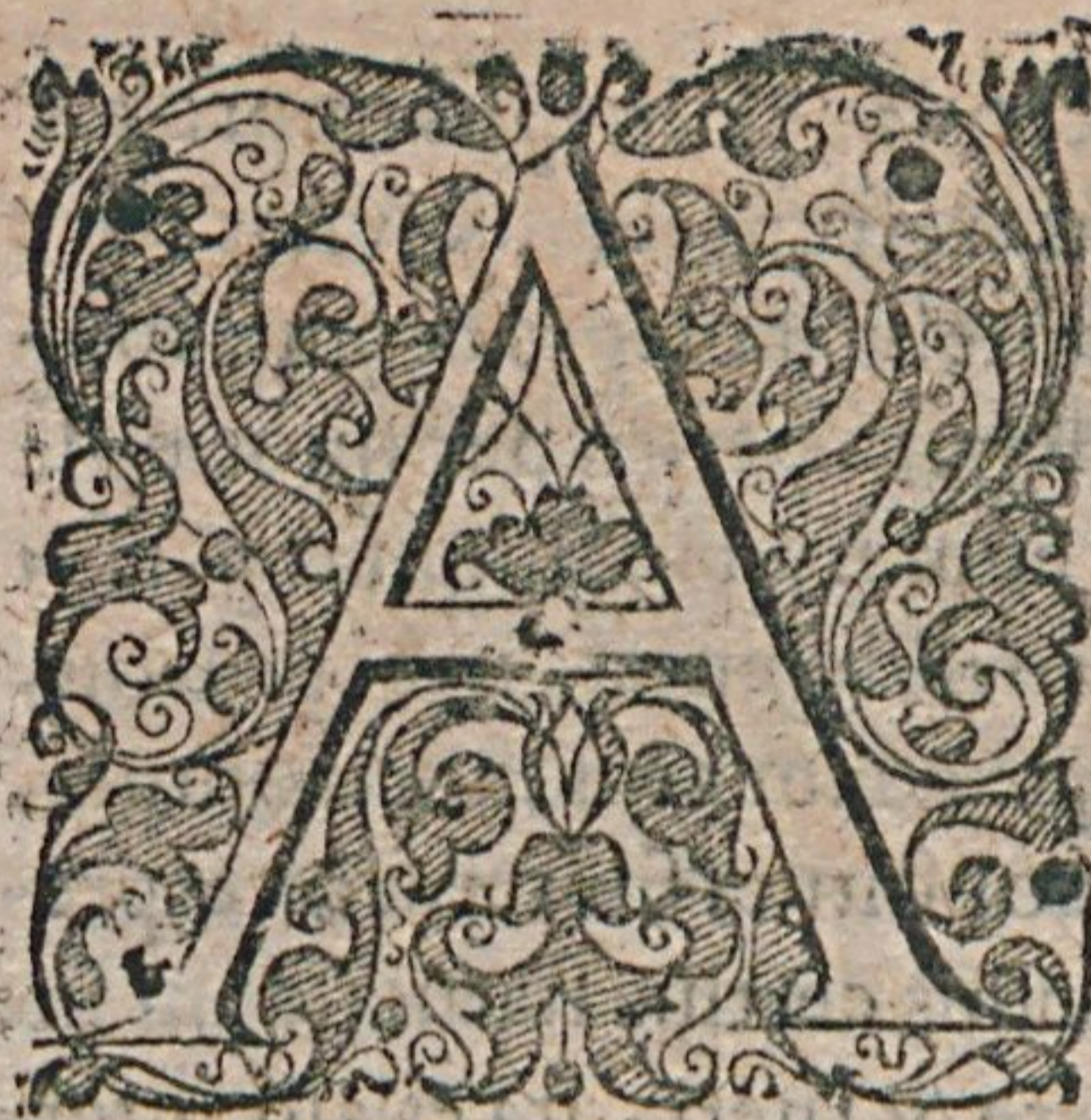
Omnes reipub. literariae cives invitat.

M. DC. XXIII.

EXCUDEBAT

FRIDERICUS HARTMANNUS.

Pud Philologū
Chæronéum scriptum
in vitis comparatis est, **A**
lexandrum, Macedonem,
quem facta magnum, fortuna penē
fecit ebrium, Atheniensib. aliquan-
do pacem hac lege obtulisse, si Ora-
tores sibi dederent: sed Demosthe-
nem, unum ex decem illis, vel octo, qui deposcebantur, cui fraus
subolebat, dissuasurum & ostensurum, pacem cum illo factam,
non fore pacem, sed servitutis pactiōnem, retulisse apologum de
lupo, pacem cum ovibus facere volenti, si canes obsides darent.
Lupo nimirum Pellæum assimilabat Orator juvenem: qui felix
orbis prædo, & ut Seneca scripsit, à pueritiâ latro, gentiumq; va-
stator, & tam hostium, quam amicorum erat pernities: ovibus po-
pulum Atheniensem, cui *δυσβελίαν ἰπικώρειον*, læva &
stulta consilia fuisse vernacula fabula innuit; quâ quod ille male
statuisset, Minervam urbis præsidem non mutasse quidem, bene
tamen vertere consuevisse proditum est: canibus denique Orato-
res, qui tū populi rem curabant, & pro libertate ac salute ejus, cui
Macedonum Reges velut speculâ quadam insidiabantur, excuba-
bāt. Haut absimiliter Alexandro faciunt, qui pacem quidem cum
legibus habere, earumque auctoritatem sartam rectam, ut ajunt,
ab omni detrimento conservatam volunt: legum autem interpre-
tes, jurisque consultos ex Principum aulis, rerum pub. curiis, & fi-
nibus humanæ naturæ exterminatos cupiunt. Quorū si superior
discedit & prævalet sententia: quid aliud eventurum speremus,
quàm ut custodibus legum remotis, lupis & prædonibus in alio-
rum fortunas, vitam & famam inhiandi & involandi, pacem pu-
blicam frangendi, quietem singulorum turbandi, cædibus, stupris
& libidinibus omniâ complendi licentia detur: & ad omnem ne-
quitiam ac furorem fenestra patefiat? Sicut enim sine legibus, quæ,
teste Isidoro factæ sunt, ut earum metu humana coherceatur au-
dacia:

dacia: tuta que sit inter improbos innocentia: & in ipsis improbis
formidato supplicio nocendi facultas refrenetur, civitas stare
non magis quam corpus sine animâ potest: ita leges & jura con-
stare nequeunt: nisi sint aliqui juris & legum periti, per quos pos-
sint quotidie in melius produci. Nam cum non in singulas perso-
nas, sed generaliter cōstituantur: nec tam diligenter scribi possint,
ut exsertim omnes casus, qui plerumque etiam accidunt, comple-
tantur: inde fit, ut de his, quæ primò constituta sunt, aut interpre-
tatione aut constitutione optimi Principis certius statuendum sit.
Hinc namque soli datum est, ut condere & tueri, ita etiam inter-
pretari leges, quarum nō est certa sententia, & producere ad alios
casus, in quibus eadem ratio vel major idem jus non suadeat: qui
tamen ut magistratibus inferioribus leges tueri, & debitæ execu-
tioni mandare, ita juris quoque & legum peritis easdem interpre-
tari, & ad usum societatis humanæ accommodare permittit. Du-
plo enim magis hi vident: & certius judicare possunt, quam idio-
ta aliquis aut legum imperitus, quantumvis ingeniosus: cum &
naturali sapiant judicio, quod cum legum ignaro habent commu-
ne: & à legibus confirmato, quo ille destituitur. Movit hoc Alex-
andrum Severum, ut non solum, si juris quæstio incideret, doctos
saltem & literatos in consilium adhiberet: sed nullam quoque
constitutionem sacraret sine XX juris peritis. Movit Adrianum
Imperatorem, ut cum ab eo viri prætorii peterent de jure respon-
dendi facultatem, quam à se peti Augustus, quò major juris aucto-
ritas haberetur, constituerat: rescripserit eis, hoc non cuivis pe-
tenti, sed merenti præstari solere: & ideò, si quis fiduciam sui ha-
beret, delectari se, si populo ad respondendum se pararet. Etsi
autem, ut blandi olim Oratores in repub. Atticâ crebrò tribuni-
tiis flatibus seditionum pelagus impellebant, & urbem in sum-
mum sæpe discrimen, bella non necessaria, & quibus vires popu-
li impares erant, movendo, adducebant: ita forenses rabulæ non
rarò caninâ suâ facundiâ, & sanguinante, ut ille ait, loquentiâ mult-
ta rebus pub. damna injungunt: dum lites ex litibus serunt, cives
deglubunt, respub. depeculantur, & indoctum judicem novis
subinde cavillationibus ludificantur: quam ob causam Cræticus
Papiensis

Papiensis & libellorum architectus eos, qui leges & decretales
discant, homines cavillosos esse dicit: sicut Tullio & Senecæ o-
perā dantes, virtuosos, medicinæ, gratiosos, Theologiæ, devotos:
tamen causarum concinnatores, vel, ut Ammiani verbo utar
confarinatores à justiciæ sacerdotibus, rabulas ab advocatis,
quorum laudabile vitæque hominum necessarium officium prin-
cipalibus præmiis remunerandum Imperator censuit, vultures
denique togatos & numivoros causidicos à veris Juris-consultis
longè discriminandos esse nemo non novit, qui novit,
quid distent æra lupinis.

Tralatitium quoque est, & pueris etiam septuennibus notum, u-
sui artis abusum immane quantū discrepare: nec propter abusum
rem bonam in crimen vocandam esse, aut damnandam. Quod si
mali Jurisconsulti, ut vetus habet verbum, zonam non suam, sed
alienam perdunt: non magis id vitio verti veris debet, quam Me-
dicis bonis & Theologis: quod mali medici sanitatem, corpus &
non raro vitam ipsam; Pseudo-Theologi autem, quod longè de-
terius, animas hominum perdant. Sit igitur in pretio, ut usque an-
te hac semper, ita etiam deinceps juris legumque prudentia: quip-
pe cujus beneficio, ut in authenticis scriptum est, maximè fit, ut
patria tutò habitari possit, & propriæ facultates securè retineri:
præmiis simul & honore adficiantur Themidis cultores, & lega-
lis sapientiæ Candidati: quos inter familiam apud nos hodie du-
cit CL. & Præstantissimus Vir, DN. WILHELMUS WUL-
COVIUS, in venusto & opulento Ducatus Luneburgensis o-
pido Ulsî natus, Electoralis Curix in Neomarchiâ Advocatus
Ordinarius. Hic posteaquam ad eam ætatem adoleverat, ut de de-
ligendo vitæ genere utiliter judicare posset: non desultoriâ levi-
tate præcipitem se dedit in vitæ aliquam rationem, priusquam
sibi notus esset ipse: nec rursus ita in diem ex die rem distulit, ut
cunctantem & deliberantem senium aut mors occuparet: sed
maturè apud animum cogitavit, quodnam institutum ingenio
suo accommodatum sumeret. Itaque tametsi in Ægypto olim
nulli opifici aliam artem discere aut exercere licebat, quam pater-
nam: qui mos hodieque apud Sinas est: tamen, ut vetus est apud

Hispanos scitum, artes inter heredes non dividi: ita WULCOVIUS, non ad quæsturam, quam Parens ipsius naturalis & legitimus MARCUS, Berowaldiâ ex novâ Marchiâ oriundus, in Ducum Lunenburgensium arce Bodenticensi cum laude gesserat; nec ad Theologiam, ex quâ vitricus, Dn. GEORGIUS OETZMANNUS, cui post mortem patris mater MAGDALENA ex antiquâ & Senatoriâ WEIDEMANNORUM familiâ orta nupserat, Specialis in Duc. Luneb. arte Colossensi Superintendens, nominis celebritatem consequutus est; sed ad juris-prudentiam, illam generis humani patronâ, civitatis oraculum, & divinæ mentis ac voluntatis interpretem, animum applicavit, eique totum se dedit. Isti fini, cum mediocrem liberalium artium, sine quibus juris latifundia ingredi, est scapham non in portum, sed in altum temere ducere, & cum morione illo ex infimâ strue ligna, quæ moveri sine negotio non possunt, revellere potius, quam singula ordine tollere, in scholâ patriâ, & Magdeburgensi, Hildesheimensi & Halensi Gymnasii, ductu *M. Joachimi Goëtzii, & M. Sigismundi Eveni*, cognitionem sibi comparasset; academiam Juliam, quæ est Helmæstadii, primo adiit: unde nō multo post vitrici & propinquorum consilio Wittebergam migravit. Hic & privatâ D. *Christiani Cremergeri*, cui suos in jure profectus maximam partem acceptos fert, & publicâ *V. G. Forsteri, L. Beckmanni, B. Reusneri, W. Hirschbachii*, Antecessorum Juris celeberrimorum, institutione triennium usus, & in pluribus collegiis privatis vires ingenii periclitatus est: tantosque in studio juris progressus fecit, ut honorifico testimonio dimitteretur. Nam Medici suasu, ut aerem mutaret, triennio Wittebergæ exacto Lipsiam secessit: ibique præstantissimis Legum Antistitibus operam dedit: sed urbe & academiâ illâ paullo post relicta ante quadriennium, & quod excurrit, ad nos venit: jus civitatis literatæ Pro-Rectore Viro Cl. Dn. M. THEODORO EBERTO S. Linguae Professore P. adeptus, & in album studiosorum relatus. Ab eo tempore, ut specimen profectuum, suorum ederet, Præside D. JOANNE NEANDRO, Excellentissimo & Consultissimo Viro, publicè de Emptione-venditione disseruit; & insequente anno sub præsidio Amplissimi Viri, Dn. MATTHIÆ POLENI,

POLENI, de beneficiis fidejussorum, & S. C. Vellejano. Primâ di-
sputatione habitâ, cum palam omnibus fecisset se prius didicisse,
quam alios docere vellet, potestatem aperiendi collegii ab Am-
plissimo J. C. torum Ordine sibi dari petiit, & nullo negotio
impetravit. Aperuit itaque collegium, uti vocant, lectorium. & in
magnâ, tantâ certè quidem, ut nonnulli subinviderent, frequen-
tiâ Institutiones Imp. privatim explanavit: quo ad finè perducto,
alia tria instituit: tandemque rogatu auditorum Institutiones ad
usum hodiernum accommodare adgressus, & viginti disputatio-
nibus complexus est: quæ anno ab hinc secundo publici juris fa-
ctæ testimonium præclaræ eruditionis ei perhibuere, & occasio-
nem ad famam hominum profluendi dedere. Postea cum intelli-
geret juris studium non intra privatos parietes continendum, aut
solâ theoriâ terminandum; sed ex umbrâ in pulverem atque So-
lem educendum, & ad communem civilis societatis usum appli-
candum esse: dimissis, qui fidei ejus commissi erant, nobilibus a-
dolescentibus, & nuncio privatis collegiis misso, in forum sese
contulit: *Custrinum*q³, ubi Electorale Neomarchiæ Dicasterium
est, nobilissimis, omnique doctrinæ genere excultissimis, & sum-
mo rerum usu exercitatissimis, atque omni laudè clarissimis Ad-
fessoribus adfluens, concessit. Hic rudimenta legalis scientiæ ita
deposuit dicam? an adeptæ prudentiæ & ingenitæ modestiæ speci-
mina intra annum tot ac tanta dedit: ut & Magnifici Dn. Can-
cellarii, cæterorumque Septemviralium Senatorum benivolen-
tiam non vulgarem sibi conciliârit; & magnam, quâ nobilium,
quâ aliorum clientum turbam undique adfluentem ad se al-
lexerit. Quæ quidem res inter alias effecit: ut testimonium sibi e-
ruditionis legalis intra septenniû adquisitæ publicû, & Amplissi-
mi Juris-consultorum apud nos Ordinis judicium petendum esse
duxerit: cujus etiam consequendi, post accurata examina publica
& privata, in quibus pulcerrimè stetit, spes ipsi facta est certissima.
Quæ ne ipsum falleret, aut diutius moraretur: decrevit ante fatus
Ordo laudatissimus crastino die promissis satisfacere, & fidem
suam liberare: Spectatissimoque & Consultissimo Viro, Dn.
MATTHÆO COLDEBACIO, Codicis Professori P. Collegæ nostro
honorando

honorando, post licentiam à Serenissimo Electore Brandeburgi-
co, Domino nostro Clementissimo, & Conservatore academice
huius munificentissimo, humiliter petitam & impetratam, pote-
statem fecit summum in utroque Jure, Canonico & Civili gra-
dum CL. WULCOVIO in templo Cathedrali, ut consuetudo habet
ad probata, quod bene ac feliciter vertat, conferendi. Officii ita-
que, quod impræsentiarum gerimus, ratione amantem reipub. lites-
rariæ cives, omnes & singulos, oratum volumus sub crastino die,
post horam septimam, in loco renunciationi honorum destinato
frequentes conveniant: actui sollempni interfint: suamque Magi-
stratui legitimo obedientiam, Ordini Amplissimo observantiam,
Candidato præstantissimo, eidemq; Sponso ornatissimo humani-
tatem & benivolentiam probent. Eadem operâ seniores recorda-
tione honorum, sibi olim aut nuper virtutis & doctrinæ merito
collatorum, sese delectent: juniores spe eorumdem, sibi propediem
cõferendorum, ad majorem diligentiam sese exsuscitent: omnes
præpotenti Deo pro Ecclesiæ in his oris conservatione, pro felici
Serenissimi Electoris nostri gubernatione, pro clementi Illustris-
simæ domus Brandeburgicæ protectione, pro aureâ harum regio-
num pace, & academiæ tranquillitate hætenus quidem concessâ
gratias agant: deinceps verò concedendâ vota faciant. Votis enim
jam opus est, ut fata imminentia avertamus. Nam, ut verè Brettā-
na Siren cecinit,

*Ipsa etiam quamvis adamanti incisa ferantur,
Cum petimus, cedunt fata severa Deo.*

Quod reliquum est, ex Dei voluntate, & reipub. utilitate vivite:
ex sententiâ valete.

M. C. N.

Ja 666

ULB Halle 3
002 177 021

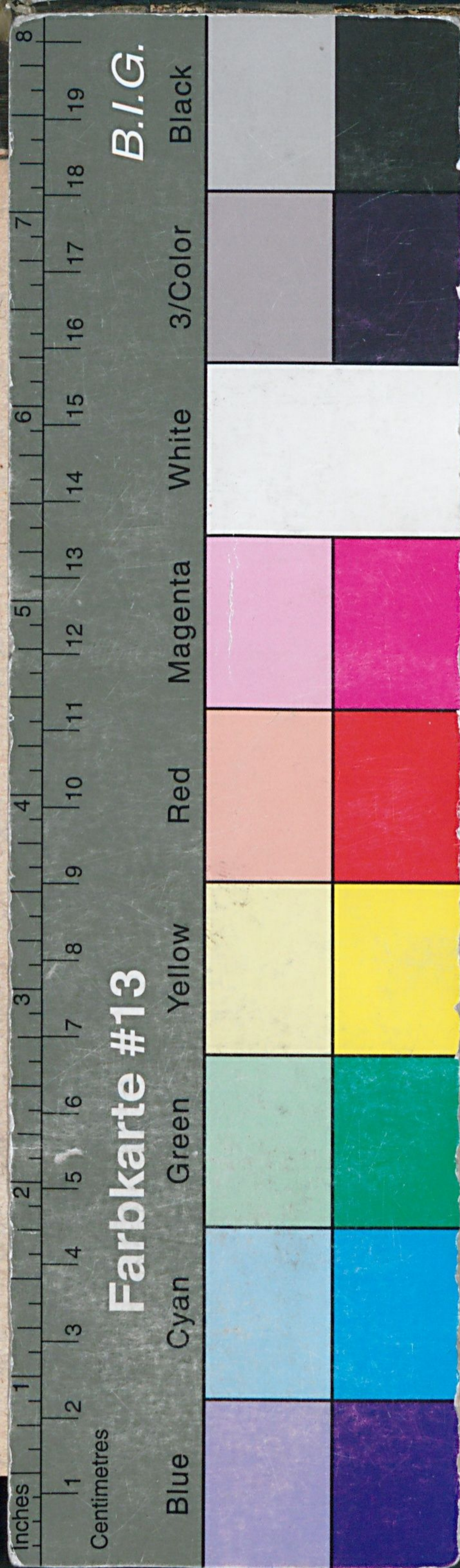
5b-700

Von 7

MC

B.I.G.

Farbkarte #13

TOR
 FRANCOFUR-
 E
 ISCUS
 HIUS,
 Doctor & Pro-
 fectatis Senior
negyrim
issimus & CL. Vir
 S COLDE-
 Codicis P. P. & p. t.
 ANUS
stantissimo
 WULCKOVIO
 neburg.
. Sept.
 honores, & Doctrinæ
 feret
ie cives invit at.
 XIII.
 PAT
 RTMANNUS.

37.

49

